

Teresa Witkowska, Stanisław Sinkowski

Rościn, gm. Myślibórz, woj.
gorzowskie, St. 1, AZP 41-07/nie bad.

Informator Archeologiczny : badania 23, 99

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nacji mierzącego ok. 80 cm wysokości. W murze dolnej kondygnacji zachowały się 3 wnęki na osadzenie szuflak sklepienia. Wynika z tego, że pomieszczenie było przykryte dwoma sklepieniami krzyżowymi. Na wysokości drugiej kondygnacji zarejestrowano 2 wnęki stąd wniosek, że pomieszczenie było przykryte jednym, dużych rozmiarów sklepieniem. Na poziomie drugiej kondygnacji zachował się także otwór okiepany (wykuszy?) ze śladami wielokrotnego przemurowywania, m. in. przy zastosowaniu cegły. Na granicy poszczególnych kondygnacji znajdowały się otwory na osadzenie belek pod podłogi. Podobne otwory, ale o mniejszych rozmiarach zarejestrowano po obu stronach okna oraz w przekrojach relikwów ścian bocznych.

Obieki badano metodą odkrywek architektonicznych zakładanych w jego obrębie i poza nim. W kilku z nich uzyskano poziomy: calca, użytkowego, podstawy muru, odsadзки.

Zabytki pozyskane z poszczególnych wykopów to przede wszystkim przedmioty o charakterze śmietnikowym pochodzące z XIX i początku XX w. Wyjątek stanowią 3 fragmenty ceramiki późnośredniowiecznej oraz fragmenty kafla renesansowych (nieliczne) i późniejszych.

Badania wykopaliskowe pozwoliły na zweryfikowanie dotychczasowych poglądów na temat funkcji obiektu. Można stwierdzić, że nie był to zamek, lecz wolno stojący dwór bez elementów obronnych. 3 fragmenty ceramiki późnośredniowiecznej z XIV-XV w. mogą świadczyć o tym, że wzniesiono go na miejscu starszej budowli. Na jej ślady nie natrafiono, stąd przypuszczenie, że mogła to być np. budowla drewniana, lub też że nie stała dokładnie w miejscu dworu, lecz gdzieś w sąsiedztwie. Obecnie jest to teren całkowicie przekształcony oraz zabudowany.

Na podstawie danych historycznych i uzyskanych w toku wykopalisk można przyjąć, że dwór wzniesiono po 1566 r. (pożar majątku), i że funkcjonował do 1799 r. W konsekwencji informacje pod wcześniejszymi datami należałoby wiązać z innym obiektem, obecnie nie istniejącym.

Badania zakończono.

Kołobrzeg — Stare Miasto woj. koszalińskie St. 48-63 patrz późne średniowiecze

Kraków — Stare Miasto Kraków — Ludwinków patrz wczesne średniowiecze

Kraków — Wawel patrz wczesne średniowiecze

Kraków — Wawel patrz wczesne średniowiecze

Kraków — Zwierzyniec Kościół Salwatora patrz wczesne średniowiecze

Lekno, gm. Wągrowiec woj. piłskie St. 3 patrz wczesne średniowiecze

Łubienko, gm. Tarnowiec woj. krosnieńskie St. 1 patrz wczesne średniowiecze

Mikołów, woj. katowickie Kościół św. Wojciecha patrz późne średniowiecze

Miłuki, gm. Elk woj. suwalskie patrz paleolit i mezolit

Przeworsk woj. przemyskie St. 11 patrz późne średniowiecze

Rościn, gm. Myślubórz,
woj. gorzowskie,
St. 1, AZP 41-07/— nie bad.

Muzeum Okręgowe w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadziła mgr Teresa Witkowska z udziałem Stanisława Sinkowskiego. Finansował WKZ w Gorzowie Wlkp. Pierwszy sezon badań. Manufaktura fajek glinianych (2 poł. XVIII — XIX w.).

Celem badań było zlokalizowanie obiektów związanych z manufakturą fajek glinianych oraz pozyskanie materiału zabytkowego, świadczącego o jej działalności.

Stanowisko znajduje się wewnątrz wsi, w bezpośrednim sąsiedztwie XVIII — wiecznego pałacu, po jego północno-zachodniej stronie. W trakcie badań założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 45,0 m².

Wykopy I, II założono w celu sprawdzenia, czy widoczne na powierzchni zarysy obiektu (nr 1) są budynkiem manufaktury. Bezpośrednio pod fundamentami (0,80 m pod powierzchnią ziemi) zalegała warstwa drobnych fragmentów fajek, przemieszana z gliną. Świadczy to o późniejszej chronologii obiektu nr 1 niż poszukiwana manufaktura.

Wykop III o wymiarach 2,0 x 10,0 m miał charakter sondażowy i odsłonił fragmenty trzech obiektów, z których dwa mogą pozostawać w łączności chronologicznej z okresem funkcjonowania manufaktury. Jest to droga zbudowana z małych, polnych kamieni, biegnąca wzdłuż linii południowy zachód — północny wschód (obiekt nr 3) o szerokości 1,40-1,60 m i grubości 0,65 m oraz konstrukcja kamienna o bliżej nieokreślonej funkcji (obiekt nr 4).

Po stronie zachodniej obiektu nr 4 odkryto warstwę wysypiskową fajek, która rozciąga się w kierunku zachodnim. Jej przebieg zakłócony jest w miejscu położenia drogi. Po drugiej stronie drogi warstwa ta ma swoją kontynuację. Warstwa o miąższości 10-18 cm leży na głębokości 1,20-1,40 m — 1,40-1,60 m.

W trakcie prac wykopaliskowych uzyskano materiał ruchomy w postaci bardzo licznych fragmentów fajek, związane z ich produkcją fragmenty pojemników do wypalania fajek i próbki wypalowe gliniane, a także fragmenty ceramiki, wyroby szklane i metalowe.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Okręgowym w Gorzowie Wlkp.

Badania na stanowisku będą kontynuowane w przyszłym sezonie wykopaliskowym.

Sandomierz Wzgórze św. Pawła St. 2 patrz wczesne średniowiecze

Sławków, woj. katowickie St. 1 patrz późne średniowiecze

Siemowo, gm. Gostyń woj. leszczyńskie St. 1 patrz wczesne średniowiecze